

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

CAT SCHIELD
Keršto apakinta

2021 sausis–balandis

Cat Schield

**KERŠTO
APAKINTA**

Romanas

Versta iš Cat Schield,
Revenge with Benefits, 2019
© Cat Schield, 2019

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Jurgita Juozaitytė, vertimas iš anglų kalbos, 2020

© Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2021

ISBN 978-609-03-0673-4

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2021

Prologas

Viena ausimi klausydama konferencijos *Reikalo imasi gražios moterys* pagrindinės pranešėjos monotoniškos kalbos, Everlė Brigs susimąščiusi stebėjo Zou Krosbi. Reikia pripažinti, kad ši trofėjui prilygstanti ką tik išsiskyrusi moteris iš Čarlstono, Pietų Karolinos, buvo silpnoji jos plano grandis.

Prieš užmesdama tinklą, Everlė atliko nuodugną tyrimą ir dėmesį sutelkė į dvi moteris, neseniai nuviltas vyrų. Per kokteilių vakarėlį ji pasišnekėjo su abiem ir papasakojo, kad turtingas verslininkas Rajanas Deilis apmulkinio jos seserį. Pakalbinusi Zou Krosbi, paragino Londoną Makafri išlieti širdį dėl neseniai patirto sukrėtimo, nes Linkas Furstonas nutraukė su ja sužadėtuves.

- Visos mes turtingų ir galingų vyrų aukos, - kalbėjo Everlė. Zou atveju tai buvo gryna tiesa. Jos buvęs vyras nusisamdė negailestinčiausią skyrybų advokatą Čarlstone. Sklido kalbos, kad jai teks elgetauti, kai užmokės advokatui. - Kaip manote, gal metas susigrąžinti skolas?

- Kad ir ko imtumės, baigsis tik dar blogiau,

- galiausiai prabilo Zou. Jos dvejonės erzino Everlę.

Iki pat dabar Zou Krosbi tik klausėsi ir pritariamai linksėjo. Prieš sutikdama ją Everlė buvo tikra, kad apgauta, atstumta ir ginti savo garbę teisme priversta žmona tikrai norėtų su-triuškinti galingą vyrą. Neįtikėtina, bet Everlė palengva ėmė suprasti, kodėl Tristanas Krosbis su žmona elgėsi taip niekinamai. Jo buvusi žmona pernelyg nuolanki ir pasyvi. Be kibirkšties ir be tikslo. Ką gi, Everlei teks pakurstyti aukštuomenės damos pasipiktinimą ir stumtelėti Zou į keršto kelią.

- Nesibaigs, jeigu imsime viena kitos vyrų, - dėstė Everlė. Patenkinta stebėjo, kaip Londona Makafri pritariamai linksi. Zou vis dar atrodė sunerimusi, tad Everlė kalbėjo toliau: - Tik pagalvokite, - tęsė gniauždama nekantrumo gaideles balse. - Mes - trys nepažįstamos moterys kokteilių vakarėlyje. Niekas mūsų nesusies. Tad aš imsiuosi Linko, Londona - Tristano, o tu, Zou, - Rajano.

- Kai sakai, *imsimės*, - nedrąsiai prabilo Zou, - ką būtent turi galvoje?

Everlė tvardėsi, kad neužverstų akių. Nuo pat pradžių ji spėjo, kad Zou pernelyg baikšti prisidėti prie keršto plano. Liko viltis, kad po-

niutę bent bus nesunku priversti padaryti tai, ko geidžia Everlė.

- Rajano sesuo kandidatuoja į Senatą, - pareiškė Everlė. Ji nusprendė prižiūrėti Zou, kad Rajanas Deilis sumokėtų už tai, jog įkišo jos seserį į kalėjimą.

Jis sudaužė Kelei širdį ir ši pasielgė kaip beprotė - ištrynė milijonų dolerių vertės brėžinius. Jeigu jis nebūtų Kelės taip nuvykęs, Everlė buvo tikra, sesuo niekada nebūtų taip pasielgusi - nebūtų smogusi jo įmonei.

Zou veidas, išgirdus Everlės žodžius, tapo rūškanas.

- Maniau, kad mūsų tikslas - vyrai. O ši mintis man nepatinka.

- Rajanas sugriovė mano seseriai gyvenimą, - kantriai aiškino Everlė, nors jautėsi sudirgusi, - todėl, sakyčiau, būtų sąžininga sutrukdyti jo seseriai būti išrinktai. Ji nutilo tik akimirksniui, kad Zou nespėtų paprieštarauti. - Prisikasti prie Rajano per jo seserį - geriausias sprendimas, supranti?

Zou vos pastebimai linktelėjo ir Everlei tai sukėlė įtarimą. Ką gi, jeigu ši diduomenės atstovė nepadarys to, ko iš jos tikimasi, Everlei teks susitvarkyti pačiai.

1

Pirštai skaudžiai susmigo į pigią plastikinę kirpyklos kėdę. Zou Krosbi (*Alston*, – ir vėl priminė sau) tuščiu žvilgsniu spoksojo į savo atvaizdą. Nuo šiandien tai oficialu. Dabar kai reikės nurodyti šeiminei padėtį, ji visada žymės – išsiskyrusi. Pastaruosius metus be atvangos kartojo sau, kad taip nutiko ne dėl jos kaltės, tačiau neapleido gėdos jausmas dėl nesėkmės. Nuo tokių minčių kūną padengdavo prakaitas, o pati jautėsi apgailėtina.

– Ar jūs tikra? – kirpėjos veide susimetė abejonių raukšlės. Penė sukišo pirštus į vešlius, ilgus ir švelnius it šilkas Zou plaukus. – Jūsų plaukai nuostabūs. Karamelės spalvos su šviešiomis sruogelėmis. Gal tik patrumpinsiu juos kokiu colių?

Zou profilis tapo griežtas ir kampuotas. Ji ryžtingai papurtė galvą.

– Ne. Noriu nusiskusti plikai.

Kirpėja atrodė mirtinai išsigandusi.

– Žinoma, ne mano reikalas, jūs tokia graži, kad jums tiktų bet kokio ilgio plaukai, tačiau būčiau prasta specialistė, jeigu nepamėginčiau atkalbėti nuo tokio radikalaus sprendimo.

Tristanas dėl jos plaukų buvo kategoriškas. Reikalavo, kad jie siektų spenelius. Jo manymu, tai tobulas ilgis. Draudė kirpčiukus ir iškarpyti plaukus. Jam patiko tik tiesių šilko plaukų užuolaida. Zou negalėdavo jų sugarbanoti ar susirišti. Tai buvo vienas iš gausybės būdų ją valdyti.

Zou sunkiai atsiduso, drąsa tirpo. Ji žygiavo į kirpyklą ryžtingai nusiteikusi nusiskusti plikai ir taip parodyti vidurinį pirštą buvusiam vyrui. Tristanas nebegalėjo jos kontroliuoti ir tai teikė jėgų. Nors atsikratyti visų plaukų buvo ekstremalu, privalėjo kaip nors paminėti išsilaisvinimo iš Tristano Krisbio gniaužtų dieną. Jos žvilgsnis glostė ant sienos iškabintų moterų skirtingomis šukuosenomis nuotraukas, kol užkliuvo už vienos.

- O kaip ši? - pirštu dūrė į brunetę sportišku trumpu kirpimu. - Tik norėčiau būti šviesi blondinė.

Kirpėjai, regis, palengvėjo.

- Tokia šukuosena nuostabiai jums tiktų.

- Taip ir darykime.

Po pusantros valandos Zou žiūrėjo į atvaizdą ir negalėjo pažinti savęs. Turtingo Čarlstono vyro žmonos, vilkinčios dailiomis gėlėtomis

suknelėmis ir megztukais, neliko nė ženklo. Ją pakeitė pasišiaušusi mergina margintais marškinėliais ir juodais plėšytais džinsais. Pirštų galiukais perbraukusi naują šukuoseną Zou net suvirpėjo.

Tristanui nepatiktų toks stulbinamas pokytis.

Kūnas įsitempė iš nerimo. Kada gi ji liausis viską vertinti pagal tai, patiks buvusiam vyrui ar ne? Tai dar viena priežastis keistis. Nuo šiol galvos apie tai, kas jai suteikia laimės.

Buvo ir kita priežastis ryžtis išvaizdos pokyčiams.

Po pirmų pokyčių ji išėjo iš kirpyklos ir nukaušėjo į artimiausią vaistinę įsigyti lūpų dažų ir akių šešėlių, kokių ankstesnei Tristano Krosbio žmonai nebūtų leidę rinktis. Įlipusi į stovėjimo aikštelėje paliktą automobilį nieko nelaukdama pasidažė.

Nauja išvaizda teikė pasitikėjimo. Sparčiai didindama greitį Zou automobiliu skriejo į Suzanos Deili-Kirbi rinkimų štabą. Ketino dalyvauti kampanijoje kaip savanorė, tapti nepakeičiama ir surinkti tiek purvo, kad paskandintų Rajano Deilio seserį dvynę.

Everlė sukūrė keršto už savo seserį Kele strategiją.

Zou džiaugėsi pagalba. Neturėjo supratimo, kaip įgyvendinami keršto planai. Susituokusi su Tristanu visas jėgas skyrė psichologiniams jo išpuoliams atlaikyti. Niekam kitam tiesiog nelikdavo energijos.

Reikia pripažinti, kad tai nebuvo gryna tiesa. Siekdama nors kiek save apsaugoti Zou santuokos metais sugebėjo nuslėpti dešimtis tūkstančių dolerių iš jai skirtų rankpinigių. Ji augo šeimoje, kurios nepavadintum varginga, tačiau tėvai gyveno nuo algos iki algos, todėl finansinė nepriklausomybė ir buvo tokia patraukli.

Vis dėlto ji turėjo numanyti, kad Tristanas jos pastangas užsitikrinti finansinę nepriklausomybę priims kaip pasikėsinimą į jo autoritetą. Sužinojęs pareikalavo gražinti santaupas ir daug atidžiau ėmėsi stebėti jos išlaidas. Keista, bet toks elgesys ne įbaugino Zou, o paskatino ryžtą. Be to, ji atsargiau ėmė žvelgti į vadinamuosius draugus ir pagalbininkus.

Gniuždanti vienatvė santuokoje su Tristanu slėgė ne mažiau nei psichologinis ir emocinis smurtas. Greičiausiai nereikėjo leisti jo įkalbamai mesti mokslus koledže. Deja, tąkart pasirinko planuoti ir organizuoti judviejų vestuves, o ne baigti studijas. Prie altoriaus žengė likus keliems mėnesiams iki dvidešimt pirmo

gimtadienio. Tada tikėjosi, kad gyvenimas bus panašus į pasaką. Iš dalies taip ir buvo. Tik bėda, kad Zou nebuvo princesė, išgelbėta žaiviojo princo. Tristanas greičiau priminė piktą karalių, milžiniškais mokesčiais engusį pavaldinius ir, kai būdavo prasto ūpo, žiauriai bausdavusį visus pasipainiodavusius po ranka.

Išsiskyrusi su Tristanu, Zou skaudžiai pajuto neturinti tikrų draugų. Niekas jos neužsistojo. Tristanui skleidžiant melagingas kalbas apie jos neištikimybę, jūdviųjų aplinkoje ji tapo atstumtoji. Niekas nesivargino jos išklaudyti, juo labiau netikėjo, kai ji mėgino ginti savo garbę. Vienas reikalas, jeigu paslysta vyras, ir visai kas kita, jei taip atsitinka moteriai iš Pietų.

Artėdama prie Nort Čarlstono, Zou pabudo iš gilaus susimąstymo. Suzanos Deili-Kirbi rinkimų štabas buvo greta gyvūnų prieglaudos, kurioje kartą Zou savanoriavo. Jos šeima visada laikė šunų ir kačių, tačiau Tristanas uždraudė laikyti naminį gyvūnėlį.

Įsraudusi automobilį į siaurą vietą stovėjimo aikštelėje, Zou šaligatviu nužingsniavo prie durų į būstinę. Gerą savaitę ji leido laiką užkandinėje priešais atidžiai stebėdama, kas įeina į būstinę ir išeina iš jos. Turėjo sukaupti drąsą prieš pati žengdama pro tas duris. Nuo

tada, kai prieš kelias savaites sutiko prisidėti prie atpildo plano, jos pasiryžimas gerokai apmenko.

Šiaip ar taip, ji davė žodį, o pažadus paprastai tesėdavo. Šis bruožas kartais net kenkdavo jai. Dėl jo nenutraukė santuokos, nors ji žudė Zou. Stovėdama priešais draugus ir šeimą, įžadus sakė iš visos širdies – ketino mylėti ir gerbti Tristaną iki pat mirties. Jos ryžto nemenkino net atkaklios jo pastangos užgesinti gerus Zou norus. Ko gero, būtų toliau kentusi nelaimingą santuoką, jeigu vyras nebūtų jos atsikratęs.

Kartais negalėdavo suprasti, ar užplūdusi deginančio pykčio banga skirta Tristanui, ar jai pačiai. Protas sakė: taip nutiko dėl nepamatuotų Tristano lūkesčių, bet jausmai išdavikiškai kuždėjo, kad dėl visko kalta ji pati.

Prie būstinės ji giliai įkvėpė ir trumpam užlaikė orą plaučiuose tarsi stengdamasi išstumti nerimą ir dvejonę. Reikia susitelkti į tikslą, kad visko nesužlugdytų. Nusprendė, kad neturi jokio noro kalbėti apie buvusį vyrą ir bjaurias skyrybas. Tegu praeitis lieka miglota. Ji, Zou Alston, pradeda naują gyvenimą. Tik pirmiausia turi įvykdyti įsipareigojimą.

Sukaupusi drąsą, stumtelėjo duris. Tikėjosi,

kad už jų virte virs darbas, nors rinkimai dar už metų. Jos nuostabai, akims atsivėrė lyg sustingdyta tragedijos scena.

Įžengus durų varpelis tyliai skimbtelėjo, tačiau niekieno dėmesio tai nepatraukė. Durims užsidarius, darskart cinktelėjo. Visi susirinkusieji neatitraukė žvilgsnių nuo milžiniško televizoriaus ekrano. Ji jautėsi kaip tikra įsibrovėlė. Nedrąsiai žengusi kelis žingsnius sustojo: eiti toliau, o gal geriau pasišalinti? Akivaizdu, kad vyko kažkas išskirtinio.

Keturi žmonės pusračiu stovėjo aplink aukštą liekną vyrą tankiais, tvarkingai sušukuotais žilais plaukais. Ant kelių stalų atkakliai čirškė telefonai, tačiau niekas į juos nekreipė dėmesio. Tiesą sakant, vienintelis viduje buvusių žmonių veiksmas – pulteliu garsinti televizorių.

Zou žvilgsnis nukrypo į televizoriaus ekrane bėgančią eilutę, pasiglemžusią jų dėmesį. Užtruko kelias sekundes, kol susigaudė, jog rinkimų varžytuvėse atsirado naujas dalyvis. Ir visai ne laiku. Supratusi, kad siūlytis savanore netinkamas metas, ėmė atatupsta trauktis ir netikėtai į kažką atsitrenkė.

Kaip ir visi čia susirinkę, Zou aplink nieko daugiau nematė – tik naujienas televizoriaus

ekrane, todėl neišgirdo tilindžiuojančio varpelio. Jai šnerves pakuteno vyriško odekolono aromatas. Kūnas bemat įsitempė. Apsvaigusi nuo vyriško kvapo dvelksmo, susvirduliavo, dešinysis petys įsirėmė į tvirtą krūtinę. Lyg būtų atsitrenkusi į uolą. Zou atšoko tarsi išgąsdintas anglų dogo jauniklis.

Vėl susverdėjo ir būtų pargriuvusi, bet ją sugriebė stiprios rankos. Smegenys karštligiškai stengėsi suvaldyti kūną. Nuo prisilietimo ją lyg elektros iškrova pervėrė.

Jos žvilgsnis susikryžiuo su neįtikėtinais ryškiomis šviesiai pilkomis akimis. Panikos pirštai užspaudė gerklę.

Rajanas Deilis.

Vos prieš trisdešimt sekundžių ėmėsi keršto plano, o jau akis į akį susidūrė su šio sąmokslu taikiniu. Pribloškė kvapą užimanti vyro išvaizda: kampuoti žandikauliai, plėšrus žvilgsnis, platūs pečiai ir jausmingas šypsnyš. Nervų galūnėlės dilgčiojo, oda kaito, liepsnojantis raudonis pašėlusiu greičiu kilo prie veido ir lyg gėlės žiedas skleidėsi ant skruostų.

- Ar jums viskas gerai? - sodrus žemas balsas atsimušė į jos ausų būgnelius ir virpuliu atsiliepė skrandyje....